ದೇಶ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದಂಥ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಏನಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒತ್ತುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆಯುರ್ವೇದ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಆ ತರಹದ ಉತ್ತೇಜನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಮಂಡಳಿಯವರೂ ಕೂಡ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಸೂಕ್ತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

3. ನಿಯಮ 69ರ ಮೇರೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಹತ್ವದ ಜರೂರು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಪ ಕಾಲಾವಧಿ ಚರ್ಚೆ:

ವಿಷಯ (ಅ) : ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೋರಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಯ ಬಗ್ಗೆ

†ಶ್ರೀ ನೆ.ಲ. ನರೇಂದ್ರಬಾಬು (ರಾಜಾಜಿನಗರ) : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಯಾವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈ ಸದನದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಸಂವಿಧಾನ ದತ್ತವಾಗಿ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ, 14 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಯಕೆ. ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನ ದತ್ತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವದೆ. ಅದು ಅನುಷ್ಠಾನ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಆರಂಭವಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಅಗತಕ್ಕಂಥ ಆ ವೇದನೆ, ಹೇಳತೀರದು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅಡ್ಮಿಷನ್. ಅದು ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ. ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಒಂದನೇ ತರಗತಿ ಇರಬಹುದು, ಎಂಟನೇ ತರಗತಿ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ಪಾಸಾಸ ನಂತರ ಪ್ರಥಮ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಪ್ರವೇಶ ದೊರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಪಾಸಾದ ಮೇಲೆ ವೃತ್ತಿನಿರತ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಕೋರ್ಸ್ ಇರಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಈ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು, ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಪೋಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪೋಷಕರಿಗೂ ಸಹ ಅಗತಕ್ಕ ವೇದನೆ ಅಥವಾ ನೋವನ್ನು, ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಅವರ ಅಳಲನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೋಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ್ ಜನಹರ ಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ``Schools and colleges are modern temples of free India." ಎಂದು ಆದರೆ, ಇವತ್ತು ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜು ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ನೊಂದು, ನಾನೊಬ್ಬ ಯುವಕನಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಗೌರವ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಸಹ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ಮುಂದಾದಾಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಡವರು, ಪರಿಶಿಷ್ಟವರ್ಗದವರು, ಹಿಂದುಳಿದವರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇವತ್ತು ಹಣ ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ಪ್ರವೇಶ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು

ತಾಳಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಇವತ್ತು ಪೋಷಕರು ನೊಂದು ಹೇಳಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 9ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2004ರಲ್ಲಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ವುಮೆನ್ ಅಂಡ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ, Ministry of Human Resources ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಅನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ``Children To reiterate its commitment to the cause of the children in order to see that no child remains hungry, illiterate or sick after the consideration it has been decided to adopt the National Charter of childern enuciated below. Article 15(3)- The State can make special provision for the children. The State shall provide free and compulsory education to all children of age of 6 to 14 ಎಂದು ಆ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. The State shall endeavour to provide early childhood care and education for all the children untill they complete the age of 16. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ *In Article 51A whereas it is the fundamental duty of the parent or the guardian to provide the opportunity for education to his child or ward between the age of 6 and 14 ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ದತ್ತವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ತಿರುಗಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಾನು ಕಂಡಿರುವುದನ್ನು ತಮಗೆ ಉದಾಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಡೆಡ್ ಮತ್ತು ಅನ್ ಏಡೆಡ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದೆ. ಶೇಕಡ 50ನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡಬಹುದು. ಉಳಿದ 50ನ್ನು ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಇವತ್ತು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವರು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ application ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. There is a need of a school. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರು ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕೋರಿದಾಗ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಇವತ್ತು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತದನಂತರ, ಆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಂತಿಕೆಯಾಗಲೀ, ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಾಗಲೀ ಮತ್ತೊಂದು, ಮಗದೊಂದು ಎಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾಣು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪದವೀಧರರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ 'ಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತೇ? ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಪಾಂಡಿತ್ಯರಾಗಿದ್ದರೇ

ಅಥವಾ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಹಿಂದೆ ಪದವೀಧರರಾಗಿದ್ದರೇ? ಇವತ್ತು ಮೂಳಭೂತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಈತಿಯಾಗಿ ಪೋಷಕರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ನಂತರ ಒಂದೊಂದು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾನ್ಸಿ ರೇಟ್, ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ವರೆಗೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತ ಸಂಸ್ಥೆ ಸದಶಿವನಗರದಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ ರೂ, 3 ಲಕ್ಷ ರೂಗಳ ಬ್ಲಾಂಕ್ ಚೆಕ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಪ್ರವೇಶ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕದೇ ಹೋದರೆ, No money, no education ಹಣ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಅಗಲೀ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಬಡವನ ಮಗನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇವತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಈ ರಈತಿಯಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಡೊನೇಷನ್ ಎಷ್ಟು ಅಥವಾ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತರಗತಿಯಿಂದ, ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಫಂಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಫಂಡ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣ, ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಖರ್ಚಾಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಗಳಿಸತಕ್ಕ ಹಣ ಸುಮಾರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರು ಅಡಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಆಡಿಟ್ ಆದಮೇಲೆ, ಬಹುಶಃ ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಸರಿ ಇದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಚರ್ಚೆಯೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಒಂದು ಶಾಲೆಯ ಪೋಷಕರೊಬ್ಬರು ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ.ಯಿಂದ ಯು.ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ ಪಾಸಾದ ಮಗುವಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕರಣ, ಒಂದು ಧಾರುಣ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದು, ಅದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಬಂತು., ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಅನುಕಂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ. ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಘಟನೆಗಳು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಬಹುಶಃ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಆಟೋ ಡ್ರೈವರನ್ನು ಪೋಲೀಸಿನವರು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ, ನೀನು ಏಕೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಡೊನೇಷನ್ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಹಣ ನನ್ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಏರುಪೇರುಗಳಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇವತ್ತು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು, ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕನಿಗೆ

ಎರಡೂವರೆಯಿಂದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ತನ್ನ ಮಗನ ಶಾಲೆಯ ಫೀಜು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, 250–300–350–400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

1.30 ಪಿಎಂ

ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಮಾನದಂಡಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಪಾರದರ್ಶಕವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ, ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಪಿಡಗು ಎಷ್ಟು ಅಪಾಯವೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅಡಿಟಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕು, ಅದು ಸೋಷಿಯಲ್ ಅಡಿಟಿಂಗ್ ಅಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ಅಡಿಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಟಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕು. ಅಡಿಟಿಂಗ್ ಅದನಂತರ ವರದಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬೇಕು, ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್‌ಪ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಬಹುಶಃ ಹಣ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಇವತ್ತು ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ, ಪೋಷಕರಿಂದ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದಂತಹ ಹಣದಿಂದ ಸುಮಾರು ಎಕರೆಗಟ್ಟಲೆ ಜಮೀನನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಮೈಸೂರಿನ ಹತ್ತಿರ, ನೆಲಮಂಗಲ ರಸ್ತೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಅವರು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗಿ ಇದೆ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕಳೆದ ಸಲ ನಾಣು ಪೋಷಕರ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಹಲವಾಗು ರೀತಿಯ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ದೂರಿನ ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಮತ್ತು ಆಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ ಇದೇ ಒಂದು ಸದನದಲ್ಲಿ 2001–2002ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಅಗೌರವವನ್ನು ಸುಚಿಸಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾಣು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಟಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಈ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತವರ್ಗದವರಾಗಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಾಗಲೀ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಲೀ ಇಂತಹ ಶಾಣಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮುಟ್ಟುತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಪಿ ಯು ಸಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಶುರುವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 92–93 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಂಕಗಳನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಕೋಸ್ಕರ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 5 ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಏಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಇವತ್ತಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 93–94–95 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೂ ಸಹ ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಖಾತಿ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಸಿ ಇ ಟಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ಸ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಹಾಕಬೇಕು. ನಂತರ ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜು, ಸೆಂಟ್ ಜೋಸೆಫ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು, ಕೆ.ಎಲ್.ಇ ಕಾಲೇಜು, ಬಸವೇಶ್ವರ ಕಾಲೇಜು ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜು ಅಥವಾ ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಖಾತರಿ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರವೇಶದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಅರ್ಡರ್ ಆಫ್ ಪ್ರೆಯಾರಿಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದು ಇಡೀ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಕಡೆಯೋ ಅಥವಾ ಎರಡು ಕಡೆಯೋ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುವಂತೆ ಆದರೆ ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಸುಲಭ, ಪೋಷಕರಿಗೂ ಸುಲಭ, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗೂ ಸುಲಭ, ಈ ರೀತಿಯ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗಗಳ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಓದಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಿ ಯು ಸಿ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಧಾರವಾಡ ಇಂತಹ ಕೆಲವು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಿ.ಇ.ಟಿ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಲಿನಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಮಿತಿಯು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಅವರು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ನೋವಿನಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇಎಂದರೆ ಪೋಷಕರ ಮತ್ತು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಡು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು 95 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶ 4 ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೌನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವನು ಎಲ್ಲಾದರು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಕಡೆ ಸೀಟು ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಾದ್ದನ್ನು ಆ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಬೇರೆ ನೋಟಿಫೈ ಮಾಡುತ್ತಾರೊ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಡ್ಮಿಷನ್ಸ್ ಸಿ ಇ ಟಿ ತರಹ ಪಿ ಯು ಸಿ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿ ಯು ಸಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್‌ಗೆ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಆಗಲಿ, ಸೈನ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಕಾಮರ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುದಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಿ ಎ ಸೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದಂತಹ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಆ ಕಾಲೇಜುನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿ

ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಅಂದರೆ ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜು ತೆಗೆಯುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅಲ್ಲಿ 20–30 ಸಾವಿರ ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ರೇಟ್ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾನ್ಸಿರೇಟ್ ಆಗಿ ಅವರು ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಆತಂಕಕಾರಿಯಾದ ವಿಷಯ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್ ಏನು ಇತ್ತು ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು ಶಾಲೆ ಆರಂಭವಾದ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದ ನಿವೇಶನವನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಿಡಿಯಂ ಶಾಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಸಿ ಎ ಸೈಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಿನಿಫಿಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವೇಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅಂತಹವರು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ಬೆಳದ ಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ನಾವು ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್‌ನಿಂದಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲಬಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಕಲಿಯಿರಿ ಬೇಡವಾದರೆ ಬಿಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕದೇ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ದಿವಸ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್‌ಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನುಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಹೇಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಿಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಅದ್ಯತೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ 3 ಕಿಲೋಮಿಟರ್ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ ಇಂತಿಷ್ಟು ಸೀಟುಗಳು ಎಂದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಮಕ್ಕಳು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಣ ಮಕ್ಕಳು ಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಹಲವಾರು ರಿಪರ್‌ಕೆಶನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟೇಷನ್ ತೊಂದರೆ ಇರಬಹುದು, ಹ್ಯೂಮನ್ ಎನರ್ಜಿ ವೇಸ್ಟ್ ಅಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇರಬಹುದು, ಸಮಯ ದಂಡ, ಪೋಷಕರಿಗೆ ಮುಜಗರವಾಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಅಪಘಾತಗಳು ಇರಬಹುದು ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತದೆ. ದಯಮಾಡಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಘನ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾನಿಟರಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲು ಆರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಶೇಖರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಡಿಟರ್ ಜನರಲ್‌ನಿಂದ ಪ್ಯಾನಲ್ ಆಫ್ ಅಡಿಟಿಂಗ್, ಅಥವಾ ಚಾರ್ಟ್ರ್ಡ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ಸ್‌ನಿಂದ ಅಡಿಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಂದ ಅಡಿಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಅಡಿಟ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆದು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬಂತು? ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಮಾಚತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಡವರಿಗೆ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಈ ಒಂದು ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ

ಅದಷ್ಟು ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಬಹುಶಃ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಬಡವರಿಗೆ ಎಟುಕದಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಎಟುಕದಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹಲವಾರು ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಶುರುವಾಗಿವೆ. ಸಿ ಇ ಟಿ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎನ್ನುವುದು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಗೊಂದಲವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು ಉನ್ನಿಕೃಷ್ಣನ್ ರವರ ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದಂತಹ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಮೆರಿಟ್‌ಗೆ ಶೇಕಡ 35 ಪೇಮೆಂಟ್ ಸೀಟ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಇವತ್ತು ಏನು ಫೀಜು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮುರಗೋಡ್‌ರವರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇವತ್ತು ಬಡವರು ಅಷ್ಟು ಫೀಜು ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಡವರು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪೋಷಕರು ಭಯ ಭೀಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವ ಭಯ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸರ್ಕಾರ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ should seek a review of the order and also the Supreme Court to permit the State to follow the principle laid down in the Unnikrishnan case. ಬಹುಶಃ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು, ಸಮಾವೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ 12 ಸಾವಿರ ರೂ. ಒಳಗಡೆ ಫೀ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು 50 ಸಾವಿರ ರೂ. ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರಿವ್ಯೂ ಪಿಟಿಷನನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಾನು ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಈ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಾಪಾರವಲ್ಲ. ``It can be a profession, but it cannot be a business" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಕಳಂಕ ಬರುತ್ತಿರುವಂಥದ್ದು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಜನರು ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ತನಿಖೆಯಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟೋ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದರು,

ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್‌ನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ರಿಬೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅದೊಂದು ಸೆಸ್ ಇರಬಹುದು, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಕ್ಸೆಂಪ್ಷನ್ ಇರಬಹುದು, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಕ್ಸೆಂಪ್ಷನ್ ಇರಬಹುದು, ಡೊನೇಷನ್ಸ್ ಇರಬಹುದು, ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಇರಬಹುದು, ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಇವತ್ತು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಡವರಿಗೆ ಎಟುಕದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲಬಸ್‌ಗೆ ಸ್ವಿಚ್ ಓವರ್ ಮಾಡಿ they wanted to get away from the clutches of the State Government" ಮತ್ತು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಹುನ್ನಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅಂಥವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾರ್‍ಯಾರು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅವರದನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇವತ್ತು ಈ ರೀತಿಯ ಕಠಿಣವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ, ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟು ಜನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಶಾಸಕರನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆ ರೀತಿ ಇವತ್ತು ಬಡವರು ಹೇಗೆ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿಲಬಸ್ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಜನರು ಓದಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ 'ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಶಕ್ತಿ, ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ, ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ" ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಣೆಗೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೇ ಪಿಯುಸಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್‌ಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಲೋಕಲ್ ಮಾನಿಟರಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಾಗಲೇಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರೇನು ಹಣವನ್ನು ಇವತ್ತು ದುಂದುವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಅವರು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಅವರು ಆಸ್ತಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇವರು ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಗದೊಂದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಹಣ, ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣ ಇದನ್ನು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ ಇಡುವ ರೀತಿ ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಅವರಿಂದ ಆಗಬಾರದು. ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಚಾರ್ಟರ್ಡ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ದಯಮಾಡಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ತಾವೇನು ಸದನಕ್ಕೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದನಂತರ....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ (ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನರೇಂದ್ರಬಾಬುರವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ, ಕೆಲವಂತೂ ಅಧ್ವಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಏನಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹುಚ್ಚು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ ಕೆ ಜಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯು ಕೆ ಜಿ ಯಿಂದ ಯಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹುಚ್ಚು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಹುಚ್ಚು ಹೋಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಸಿಇಟಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆದು ಫಲಿತಾಂಶವೂ ಕುಡ ಬಂತು. ಆ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಹುಡುಗರೇ ಬಹಳ ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಬಂದಿದ್ದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ prestigious ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದಾವಲ್ಲಾ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿರುವ ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು, prestigious ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಂದು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಡ್ಮಿಷನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಕೇಳಿದಷ್ಟೂ ಹಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಯ್ದೆ ಏನಾಗಿದೆ, ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ, ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಪೋಷಕರಿಂದ ವಂತಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಇದೆ. 1983ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 48ರ ಪ್ರಕಾರ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸುಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಬಹುದು. ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಸುಗಳು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇವೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ನರೇಂದ್ರಬಾಬುರವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ. ಆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ಅನೇಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೆ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಂದರು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ನಮಗೇ ಅಲ್ಲೇ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ನಾವು ಸಹಾ ಇವತ್ತಿನಾ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸರಿ ಇಲ್ಲ, ಅದೂ ಒಂದು ಹುಚ್ಚು . ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು, ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು, ಈ ರೀತಿ ಹುಚ್ಚು ಜನಗಳಿಗೆ. ನಾವು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರು ಸಹಾ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಎಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್‌ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಕಮಿಟಿ ಮುಂದೆ ಯಾರರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ದೂರನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಪಿಡುಗು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಈ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಎನ್ನುವುದು ಯಾಪ ರೀತಿ ಪಿಡುಗಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣ. ವ್ಯಾಪಾರ, ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಟು. ಹಣ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸೀಟಿಲ್ಲ. ಈ ರಈತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ ಕೆ ಜಿ, ಯು ಕೆ ಜಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜನರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ

ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಈ ಹುಚ್ಚು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಮದ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ವಮತಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಾಯ್ದೆ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿವೆ. ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಎಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಅದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹೈಯರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಇಟಿ ಇದೆ, ಅದು ಗೊಂದಲವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಸಬ್ ಕಮಿಟಿ ನಾಳೇನೂ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರಈತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಬಹಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಂತಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಒಂದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂನ್ನು ಫಾಲೊ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಹಂಡ್ರೆಡ್ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಾನೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂನ್ನು ಫಾಲೊ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಡಿಡಿಪಿಐ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲೋ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲೋ ಬಂದಾಗ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಕೂಡದು, ಆ ರೀತಿ ಅವರು ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಫಾಲೊ ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಬೇರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೇಳಿದಿರಿ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನಾನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವರು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯಬೇಕು. ದು ಬೆಂಗಳೂರು ಹಾಗೂ ಟೌನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ವ್ಯಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಅವರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನೋಡಪ್ಪಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಗೆಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜು, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಎಂಇಎಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳೇ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ವತಿಯಿಂದ ಇವತ್ತು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲದ ಸಹಕಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರಗ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಿಮಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬಡವರಿಗೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀ ರೀಇಂಬರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಿಂದ ರೀಇಂಬರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಶಾಲೆಗಳು ಸತ್ತು ಹೋಗಿವೆ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಓದಿರತಕ್ಕ ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರೀಇಂಬರ್ಸ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಎಷ್ಟುಫ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂ. ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಸ್‌ಸಿ ಎಸ್‌ಟಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಬಿಸಿಎಂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೀಇಂಬ್‌ರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರಿಗೆ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅಪಾಯಿಮೆಂಟ್‌ಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೋ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನುದಾನಿತ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾವೆ. ರಿಟೈರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾವೆ, ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಗಿದ್ದಾವೆ, ಆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ರನ್ ಮಾಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ? ನಾವೊಂದು ಕಡೆ ಅವರಿಗೆ ಡೊನೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗುದ್ದುವುದೂ ನಾವೇ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ನೀವು ಸಂಸ್ಥೆ ರನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವಂಥವರು ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಡೆಸುವಂತಹ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈಕಡೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ತತ್‌ಕ್ಷಣ ರೀಇಂಬ್‌ರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಿಗಬೇಕು. ಬಿಸಿಎಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀ ರೀಇಂಬರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನು ಇದೆ, ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದರ ಒಳಗೆ ಅದನ್ನು ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಿಸಿ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಿಂದ ಇದೆ, ನಿಮಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೂ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಾಜೇಂದ್ರನ್ (ಕೆಜಿಎಫ್) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕೆಜಿಎಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೋಲ್ಡನ್ ವ್ಯಾಲಿ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಎಂದು ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲಿ 2700 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಫೀಸ್ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಸೀಟು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ದಿವಸ ಸ್ಯಾಲರಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿರುವಂತಹ ಕಾಲೇಜು. ಇದು ಗ್ರಾಂಟ್–ಇನ್–ಏಡ್ ಕಾಲೇಜು. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್ ಎಂಎಲ್‌ಎ. ನಾಲ್ಕೂವರೆ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಬಿಜಿಎಂಎಲ್ ಶಾಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಇನ್ನೂ ಸಂಬಳ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ವಿಆರ್‌ಎಸ್ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಓದುವುದಕ್ಕೆ 2700 ರೂಪಾಯಿ ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀಸ್ ಇದೆ. ಆಯಿತು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಫ್ ಆದರೂ ಬರುತ್ತಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಡಿಡಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ``No. First you have to pay Rs. 2,700/-" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Can' you just give an instruction to the President, who is looting that institution? ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯವುನೋ ಒಬ್ಬ ಹಣ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್‌ನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. Don't mind. Crores of rupees money, the criminal

case is going on in the Court. But, nobody has taken action. ತಾವು 1994ರಲ್ಲಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ; I brought to your notice. ಆ ವಿಚಾರ ನಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. At present, for 41/2 years, there is no salary for the BGML employees. The entire Scheduled Caste people are depending on that. Those children cannot able to pay Rs. 2,700/-. Not even Rs. 200 for them. ನಾವು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಕಂಪ್ ಕೊಟ್‌ಟ ತಕ್ಷಣ ಲೀಡರ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗುವುದು. ಯಾವುದೇ ಬೇರೆ ಲೀಡರ್‌ಗಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್ ಎಂಎಲ್‌ಎ ಸ್ಕ್ರೆಟರಿ, ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಇದೆ. ಅವರನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. It is really a burning issue. As a Minister, kindly instruct to-day itself and send a note that for the Scheduled Caste BGML employees' children, let them deduct from the scholarship.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ (ಚಾಮರಾಜನಗರ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ನೀವು ಇದುವರೆಗೆ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ? ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯವನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ವಂತಿಕೆ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಗಮನವೇ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾರದೆ ಇಡೀ ಸಂಸಾರವೇ ವಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಬರೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆ ಹೊರತು, ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯವರು ದರೋಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೂ ಸಹ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ನೀವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಪಿಡುಗನ್ನು ಹೋಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಕಾನೂನು ಇದೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನೀವು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆ ಇದ್ದರೆ ತಾವು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ (ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು) : ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರೂ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಅನೇಕ ಕಡೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟವರೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಕೇಸು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಶಿಕ್ಷೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಹೇಳಿ? ನಾನು ಬಹಳ ಜನಗಳಿಂದ, ಎಇ ಓ, ಬಿಇ ಓಗಳಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಏನಪ್ಪ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಸಾರ್ ಸಾಕ್ಷಿನೇ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ವರು ಕೊಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಳಿ? ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಒಂದು ಲೆಟರ್ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ, ರೀಇಂಬರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ನನಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೇನೋ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ. ಈವನ್ ಕ್ಲಾಸ್-4 ಅನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರೀಇಂಬರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕಾಸ್ಟ್‌; ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರನ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಸಿಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಏನಾಗಿದೆ ಜನ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟೇ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜನ ನಾವು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಸೀಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಇದರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ ಆಗಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ಒಂದು ಸಂಕಿರನ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಶಾಸಕರು, ನಾವು, ಕೆಲವು ಎಜ್ಯುಕೇಷನಿಸ್ಟ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಿರಣ ಮಾಡಿ ಏನಾದರು ಒಮದು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಪಿಡುಗು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ವರದಕ್ಷಿಣ ಪಿಡುಗಿನ ತರಹ ಇದು ಆಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಇವತ್ತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಶಾಸಕರು, ಟೀಚರ್ಸ್ ಕಾನ್ಸ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯುಯೆನ್ಸಿಯಿಂದ ಬಂದವರು, ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಕಾನ್ಸ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯುಯೆನ್ಸಿಯಿಂದ ಬಂದವರು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಎಜ್ಯುಕೇಷನಿಸ್ಟ್, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಂಕಿರಣ ನಡೆಸಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರು ಒಂದು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಈ ಪಿಡುಗನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನುನು ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಇವೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟವರೇ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಲುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಇರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪರವಾನಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದಾವೆ. 70-80ರಿಂದ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿರುವಾಗ ಇವೆಲ್ಲಾ ವಂತಿಕೆಯವರೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಕರಣದವರೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಏನು ಎಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಹಕಾರವೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಿರನ ಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ. ಹೈಯರ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗಾಗಲೇ ಸಿಇಟಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದು. ನಮಗೆ ಅನಿಸುವುದೂ ಸಹ ಅದು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಡ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದಬೇಕಾದರೆ 30 ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಕೋರ್ಟ್ ಡೈರೆಕ್ಷನ್

ಇದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ನಾವು ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಏನಾದರು ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯೋಣ ಎಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನೀನ ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವು ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಟಿ. ಸೋಮಶೇಖರ್ (ಕೃಷ್ಣರಾಜ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಇದೆ. ಈಗ ವರ್ಷ ನಾಲ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಪಿಡುಗು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನದ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅನ್ನು ಒಂದು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾನು ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ್ನು ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆದಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನೂ ಸಹ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳೂ ಮತ್ತೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆ ಇರುವ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲಾ. ಜನರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹುಚ್ಚು ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪಾಠ-ಪ್ರವಚನ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ತಾವು ನೀಡಿರುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಆ ಕುರಿತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

2.00 ಪಿ.ಎಂ.

†ಶ್ರೀ ನೆ.ಲ. ನರೇಂದ್ರಬಾಬು (ರಾಜಾಜಿನಗರ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕಟ್ಟಡದ ನಿಧಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಬೇರೊಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಶೇಖರಿಸಿದ ಹಣಕ್ಕೆ external auditing ಅಥವಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳುರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೋ, ಆ ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ನೀಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ದಿನಾಂಕ 28.3.2003ರಂದು ಉಭಯ ಸದನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಧಾನಮಂಡಲದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖಾ ಸಮಿತಿಯು ಮಂಡಿಸಿರುವ ವರದಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ, ಇವೊತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ನನಗಾಗಿರುವ ಅನುಭವವೇನೆಂದರೆ, ಇವೊತ್ತು ವಿಜಯನಗರದ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಬಿ.ಕಾಂಗೆ ಪ್ರವೇಶವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 'ಇಲ್ಲಿ ಸೀಟು

ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ' ವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ 'ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಹೇಳಿ' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮೆರಿಟ್ ಇದ್ದು, ಸೀಟುಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಭರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ, ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಂಕಿ–ಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಪಾಸಾದ ಬಳಿಕ ಪಿಯುಸಿ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಪಿಯುಸಿ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶಕ್ಕೆ ಇವೊತ್ತು ಸೀಟು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತರಗತಿ ತೆರೆಯಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ(ಕಾಮರ್ಸ್) ಪಾಸಾದ ಬಳಿಕ ಬಿ.ಕಾಂ.ಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಿಯುಸಿ ಸೈನ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದರೆ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬಹುದು; ಆಸರೆ, ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ(ಕಾಮರ್ಸ್) ಪಾಸಾದ ಬಳಿಕ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬಿ.ಕಾಂಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಪಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಬಿ.ಕಾಂ.ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇವೊತ್ತು ಪಾಸಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಕಾಮಡೇಷನ್ ಸಿಗುವುದು ಒಂದೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳವರು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು artificial demand ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಲು ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ತಾವು ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ನೀಡಿದರೆ, 'ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಖರೀದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು, ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಿಲ್ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗೆಂದು ಕೊಡಬೇಡಿ, voluntary donation ಎಂದು ಕೊಡಿ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆಂದು ಕೊಡಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು, ಶಾಸಕರು ಖುದ್ದಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ಈ ರೀತಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಜರುಗುತ್ತಿರುವ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಂಥ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ರಾಮಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರು ಸದನದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು, ಏನೇನು ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನಾನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಏಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಹೇಗಾದರೂ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಡವರು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲದ ಜನರಿಗೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಹೇಳುವ ರೀತ್ಯಾ ಎಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ? ಈ ಕುರಿತು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಭಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರು ಮಾಡಬಹುದು, 'ನಾವು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರು ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಬಹುದು' ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವನೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೆಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದು local Monitoring Committeeಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸಬೇಕು? ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು–ಮೂವರು ಪಾಲಕರಿರುವ ಬಗ್ಗೆ 1983ರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯ್ದೆಯ ಚಾಪ್ಟರ್ 42ರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅನುಷ್ಠಾನ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆಯಾ? ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 'BEOs, DDPIs ಇದನ್ನು ಮಾನಿಟರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಅನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಏಕೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ? ಯವಾಗಲೋ ಒಮ್ಮೆ ಸದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸ್ಥಾಯಿ ಸಮಿತಿ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಏಕಿ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಸದೃಢಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸದೃಢಗೊಳಿಸಲು ಹೇಗೆ ಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನನ್ನ ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಪುರಂ ಲೇಔಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲೊಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆಳಗಡೆಯ ಕಾರಿಡಾರ್‌ನಲ್ಲಿ; ಮೊನ್ನೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾಯೇದಶಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ, `Your priority'is really good. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೀವು ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿಎಯಿಂದ ನಿವೇಶನ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ' ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದೊಂದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ಕ್ರಮ. ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಐದನೇ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲ, ವಿದ್ಯುತ್ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಿವೇಶನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜಾಜಿನನಗರ ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ, ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲವೋ, ಐದನೇ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಲೇಔಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗೆ ಬಿಡಿಎಯಿಂದಾಗಲಿ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಂದಾಗಲಿ ನಿವೇಶನ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ, ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲು ನಾನು ದಾನಿಯನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ನಿವೇಶನ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಬೇಕು. ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ Vitamin-M ಬಗ್ಗೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. 'ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವುದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಕುರಿತು ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಾನು ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆದ ಡಾ: ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, 'ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಕೆಎಲ್‌ಇ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 150 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಮಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ತರಗತಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದಾಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಬಿ.ಕಾಂ. ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ Local Monitoring Committee ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು Local Monitoring Committee ರಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿರಬಹುದು, ಕಾಲೇಜುಗಳಿರಬಹುದು. ಆಗ ಒಂದು ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ, ಕಷ್ಟ

ಬಂದಾಗ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಸೋರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಶಾಲಾ–ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಶುರುವಾದಾಗ ನಾವು ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರನ, ಇವೊತ್ತು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಡ್ಮನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಪಿಯುಸಿ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡುವುದಾದರೆ, ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜನರೊಂದಿಗೆ ವಿಚಾರ ಮಂಥನ ನಡೆಸಿದಾಗ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅಥವಾ ಯವುದೇ ನಗರವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಶುಲ್ಕವೆಂದು ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಬದಲಿಗೆ ಶೇಕಡ 80–90ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಎಉವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 5–6 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೈಯಾರಿಟಿ ಸಹ ನಿಗದಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯವುದಕ್ಕೆ ಫ್ರಿಪರೆನ್ಸ್ ಬೇಕು? ಎರಡನೆಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಫ್ರಿಫರೆನ್ಸ್ ಭೇಕು? ಮೂರನೇಯದು, ನಾಲ್ಕನೆಯದು.... ಹೀಗೆ ಪ್ರೈಯಾರಿಟಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂದ ಅರ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಲ ದಾಖಾಲಾತಿಗಳನ್ನು ಜೆರಾಕ್ಸ್ ವಾಡುವುದು, ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟುವುದು, ಇವರನ್ನು ಶೋಷಣೆಗೊಳಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಬಂತೇ? ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೌನ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ನೋಡುವುದು, ಮುಂತಾದ mental agony, harassment ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ, ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕನಸು ಏನಿದೆ, ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಏನು ನಾವು ಕಡೆಯುತ್ತೇವೆ, ಆಗ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಾವು ಮುಂದಾಗಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈಗ ಸದನವನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಮುಂದೂಡಲಾಗಿದೆ.

(ಸದನವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2 ಗಂಟೆ 5 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಲ್ಪಟ್ಟು ಪುನಃ 3 ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರಲು ನಿಶ್ಚಿಯಿಸಿತು)

(ಸದನವು ಪುನಃ 3.27ಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು)

(ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು)

ನಿಯಮ 69ರ ಮೇರೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಹತ್ವದ ಜರೂರು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ (ಮುಂದುವರಿಸುವುದು)

ವಿಷಯ : ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ತೊಂದರೆ ಬಗ್ಗೆ

†ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜು (ವಿರಾಜಪೇಟೆ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇವತ್ತು ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಶಾಸಕರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು

ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಪೂರ್ಣ ಆಗಿ ಹೋಗಿವೆ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬಂದಂತಹವರಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕಡು ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತುಮಬ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕರಣ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 15 ದಿವಸಗಳಿಂದ ಆಗಿರುವ ವಿಷಯ ಬಹುಶಃ ತಮಗೂ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಒಂದು ಮೀಸಲು ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಕಡು ಬಡವರು ಮಾತ್ರವೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂಥದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದಾಖಲಾತಿಗೆ ಹೋದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ದಾಖಲಾತಿ ಪೂರ್ಣ ಆಗಿ ಹೋಗಿವೆ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತಾವು ಏನಾದರು ನೀಗಿಸಿದರೆ ಏನಾದರೂ ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ದಾಖಲಾತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ. ಆದ್ದರಿಮದ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ದಾಖಲಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಂದಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನು ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದರೆ ದಾಖಲಾತಿಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಫೀ ಮತ್ತು ಡೊನೇಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ 3,000ರೂ.ಯಿಂದ 5,000 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತಹ ಪರಿಸ್ತಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆಸಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಂದರೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ದಾಖಲಾತಿ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕೊಠಡಿಗಳ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕಳೆದ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್‌ರವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್‌ದರು, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮೀಸಲಾತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುವಂಥದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆವಿಚಾರವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜಿಗೂ ಭೇಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದಾಖಲಾತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನು ಮೀಸಲಾತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜರುಗಿಸ ಬಏಕು. ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದಾಖಲಾತಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ (ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಮ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾರೇ ಒಬ್ಬರನ್ನಾದರೂ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ, ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ದಾಖಲಾತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಡೊನೇಷನ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದಂಧೆ ಅಥವಾ ಲೂಟಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಕೂಡ ಇವರು ಯಾವುದೇ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರೇನೊ ಕಾನೂನು, ನಿಯಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನವರು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೇ ರಸೀತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನೇ ಇವರ ಕಾನೂನು, ನಿಯಮ ಅಪ್ಲೈ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ? ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೂ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲ, ಇವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೂ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲ. ದಾಖಲೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಈ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವೂ ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗಡೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ರಸೀತಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಣೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೀಟ್ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತನಾಡದೇ ಸೀಟ್ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಹೀಗಿದೆ ಇವೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಕಾನೂನು 1983ರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ಈಗ ನಾವು 2004ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಕಲಂಗೆ 20 ವರ್ಷದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಈ 20 ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಮಾಲೀಕರೊಬ್ಬರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹುಡುಕಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ನೀವೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೀರಿ. ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಡೊನೇಷನ್ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮುಗುವಿಗೆ ವಿಷ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಕೂಡ ವಿಷ ಕುಡಿದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಯಾವುದೇ ನಾಗರೀಕ ಸಭ್ಯ ಸಮಾಜ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯ ಘಟನೆಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಜಾಜಿನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯೊಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತುಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಘಟನೆಗಳು ಸಾವಿರಾರು ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಇವೊತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ನಿರಾಕರಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಹಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರಾಕರಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸತತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಲುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 'ನಾ ಶೂದ್ರಾಯ ಮತಿತತಾತಿ' ಆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದವರು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಈಗ ದುಡ್ಡು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ 'ನಾ ಅರ್ಥಯ ಮತಿತತಾ' ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಇವೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿ. ಈ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದೊಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಇದೇ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇದೇ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು 1994 ರಲ್ಲಿ

ಶಾಸಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಇವೊತ್ತಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುನೋಡಿ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸುರೇಶ್‌ಕುಮಾರ್‌ರವರು ಮತ್ತು ನಾನು ಶಾಸಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮರ್, ಸ್ಪೆಲ್ಲಿಂಗ್ಸ್ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿರಬಹುದಷ್ಟೆ. ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ ಇದೇ. ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡ ಇದೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರೂ ಇದೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೇಕಾದರೆ ಕಡತಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಿ. ಆದರೆ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ನಿಂತಿದೆಯೇ? ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೂ ಚರ್ಚೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಕಾನೂನಿನ ಕಲಂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಏಕೆಂದರೆ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಅವರು ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ :. ನೀವೇ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇ ರದ್ದುಮಾಡಿ ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಖಾಸಗೀಕರಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಿ. ಇದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ? ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು. ಶಿಕ್ಷಣದ ಖಾಸಗಿಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನಾಗರಿಕ ಕನಿಷ್ಟ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೂಡ ಬೇಕಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರವಿರಲಿ ಅದು ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೀವು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಡೊನೇಶನ್ ಹಾವಳಿ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಇದು ತಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಆದಗೆ ನೀವು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಮತ್ತು ಮೆಜಾರಿಟಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಪರಿದಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಂಜೂನಾಥ್‌ರವರೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಇದೇ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಇದೇ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆಯೇ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಡವರು ಇವೊತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಕೇವಲ ಇಂಥ ಗುಂಪಿನವರು ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗದ ಜನರೂ ಕೂಡ ಈ ವಂತಿಗೆ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ದುಡಿದ ಅವರ ಸಂಬಳವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲಸೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಡೊನೇಶನ್ ಹಗೂ ಫೀಸ್‌ಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಕಾರಿ ನೌಕರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಇಡೀ ಸಂಬಳವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳ ಡೊನೇಶನ್ ಹಾಗೂ ಫೀಸ್‌ಗೆ ಸಾಕಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಹಾಗಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕನೋ, ಬಡ ರೈತನ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸಾಲ ಸೋಲ ಮಾಡಿ ಡೊನೇಶನ್ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕತ್ತನ್ನು ಹಿಚುಕುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಫಿಶಿಯೆಂಟ್ ಸ್ಟಾಫ್‌ನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾಲೇಜಿನವರಗೆ ಸಫಿಶಿಯೆಂಟ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ 460 ಪ್ರೌಢ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆಯೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದಾಗ ಗಲಾಟೆಯಾಗಿ ಲಾಠಿಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 460 ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರ ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಆದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ನಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಿ.ಟಿ. ಮಾಸ್ಟರ್ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಅದೇ ರಈತಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಟೀಚರ್, ಸಐನ್ಸ್ ಟೀಚರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಟೀಚರ್ ಮೂರು ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಯೇ ನ್ಯಾಚುರಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಖಾಸಗೀಕರಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಕತ್ತು ಹಿಚುಕುತ್ತಿದೆ. ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರೇ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಲಿ. ಲೆಕ್ಚರರ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಎಷ್ಟು ಖಾಲಿ ಇದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು. ಕಾಲೇಜಿನ ಅಡ್ಮಿಶನ್ ಇನ್‌ಟೇಕ್ ಕೆಪ್ಯಾಸಿಟಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಲಿಕ್ಚರರ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀತಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಆ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳ ಸಂಕ್ಯೆ ಇನ್‌ಕ್ರೀಸ್ ಆಗಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಚಿಂಗ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಕ್ರೀಸ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತೋ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದಾಗ ಕ್ವಾಂಟಿ ಆಫ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಡೌನ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನ್ಯಾಚುರಲಿ ಎಲ್ಲರು ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ

ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ! ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೆ. ಅವರು ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ! ಅವರು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಏನ್ ಸಾರ್ ಮಾಡೋದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಫ್ ಇಲ್ಲ, ಪಾಠ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನೇರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇವರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕು! ಏಕೆಂದರೆ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಓದತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಟೀಚರ್ ಇಲ್ಲ, ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ; ಮಾನ್ಯ ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಲಿ. ಹೊಸ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕ್ರೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಕ್ರೀಸ್ ಮಾಡದೇ ಹೇಗೆ ನೀವು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ 150 ರಿಂದ 160 ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಏನು ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು; 150 ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಏನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ? ಇದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿ? ಕೊನೇಪಕ್ಷ ವಾತಾವರಣ, ಒಂದು ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಹಾಗೂ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಪಾಠ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದಂತಹ ಅಟ್‌ಮಾಸಿಯರ್ ಇಲ್ಲದೆಯೋದರೆ ಹೇಗೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ? ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ದಂಧೆ ಎಲ್ಲೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಲ ಮೇಲೆ ಅನ್ಸರ್‌ಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಬರಬೇಕು. ಅವರ ಶಾಲೆಯ ರಿಸಲ್ಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರೇ ಆನ್ಸರ್ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮೆಕಾನಿಸಂ ಇವತ್ತಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವತ್ತು ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರಿಸಲ್ಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಪೋಷಕರು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದಂತಹ ಕಾಳಜಿ ಏನದರು ಇದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆ ಅಂತೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ; ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರದೆ ಅದಂತಹ ಗೆರೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದ್ದಲಿಯಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲಿ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸದನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಹಾಗೂ ಸದಸ್ಯರು ಸದನದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದಂತಹ ಕಾಳಜಿ ಏನಾದರು ಇದ್ದರೆ ತಕ್ಷಣ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾದಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಲಿಂಗರೆಡ್ಡಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ, ನಾನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ. ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಅದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇಡ. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ? ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಾನು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ಮಾತನಾಡಿ. ಇನ್ನು 63ರ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ...

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ. ರಾಜಕೀಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಚೆ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ. ಪ್ಲಾಟಫಾರಂ ಇದೆ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಇಲ್ಲಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ
ಹೇಗೆ ಇದೆಯೆಂದು. ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದವರು; ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿಯವರೆ, ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಲಿಂಗರೆಡ್ಡಿ : ನೀವು ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಾನು ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಮಾತನಾಡಿ, ಆದರೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಪ್ರಸ್ತುತ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಲಿಂಗರೆಡ್ಡಿ : ನನಗೂ ಗೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಮಾತನಾಡಿ, ಯಾರು ಬೇಡ ಎಂದರೂ; ಮಾತನಾಡಿ.

ಗೊಂದಲ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿಯವರೆ, ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ರಾಮಲಿಂಗರೆಡ್ಡಿಯವರೆ ದಯಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಮುಗಿಸಿಲ್ಲ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಬೆಂಗಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ? ಹೌದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕಂಥ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ, ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ. ನಾವು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಅವರು ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಹೇಳಬಾರದು. ನೀವು ತಮಿಳುನಾಡು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್ ಏಕೆ ಹೇಳಿದಿರಿ?

ಶ್ರೀ ಜೆ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ನೋಡಿ, ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತಾ; ನಾನು ಸಿಪಿಎಮ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಇವರು. ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಅವರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿಯವರೆ, ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ, ದಯಮಾಡಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ. ಇನ್ನು ನಿಯಮ 69ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಷ್ಟುಬೇಗ ಮುಗಿಸೋಣ. ದಯಮಾಡಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜೆ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಆಯಿತು, ನಾನು ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರ ಪರ್ಯಾಯವಾದಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಖಾಂತರ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತರಬೇಕು. ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಸರ್ಕಾರದ 11 ಜನ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಬ್ಬರು ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆ ಉದ್ದೇಶ ಏನು? ತಾವು ಈ ಸದನವನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದಿರಿ? ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸದನವನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂದಾಗ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸದನವನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಚರ್ಚೆಯಾಗುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯಕರು ನಾಲ್ಕೈದು ಜನ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಖಾರಿಗಳು? ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿ ಇರುವುದು? ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಅಂತ್ಯಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಸದನವೆ? ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ? ಅವರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ? ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವು 20 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಈಗ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರೇ ತಾವೇನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಹಮತ ಇದೆ. ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸದನ ನಡೆಯುವಾಗ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಏನು ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು? ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಡುತ್ತೇನೆ. ಆಯಿತು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸೋಣ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವುದು ಬೇಡ, ದಯಮಡಿ ಇನ್ನು ವಿಷಯಗಳು ಇವೆ, ಸಹಕರಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಅರಗ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಅವರು ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಬಡವರಿಗೆ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಮೆಡಿಕಲ್ ತಪ್ಪಿಸಿದರಲ್ಲಾ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಅವರಿಗು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರ ಅವರೆ, ನೀವು ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಏಕೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತೀರಿ? ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಆರ್. ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್ (ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ರೆಡ್ಡಿ ಯವರು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಎರಡ್ಮೂರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಆಗಾಗ ಸದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ

ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಸತ್ಯ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಬಡವರಾದರೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತೊಗಲನ್ನು ಕಿತ್ತಾದರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳ ಜೊತೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗದ ಖಾತ್ರಿ ಇದೆ, ಸಂಬಳದ ಖಾತ್ರಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಾಪಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಮಾಸ್ಟರುಗಳು ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಆಗಿರಬಹುದು, ನಂಜುಂಡಶಾಸ್ತ್ರಿ ಆಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಾಗಿರಬಹುದು ಬಹಳ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹಿರಿಮೆ ಆಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಆ್ಯಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಾಪಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಿ ಸೇರಿ ಟೈಂ ಬೌಂಡ್ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಆತನ ಇಡೀ ಜೀವನಾವಧಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಒಂಬತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗೋ ಹೆಚ್ಚು ರಿಸಲ್ಟ್ ಆತನ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಅದನ್ನೂ 'ಕೂಡ' ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಗೌರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯುಷನ್ಸ್‌ಗಳು ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಸೆಂಟರ್ ಆಗಬಾರದು. ಆಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ "ಸದರಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 48ರಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು (ವರ್ಗೀಕರಣ, ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿಯ ನಿಗದೀಕರಣ) ನಿಯಮಗಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದರಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಟಿಂಗ್ ಅಥಾರಿಟಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ, ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾದಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಇಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆ ತರಹವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಏನೋ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೆಗ್ಯುಲೇಟಿಂಗ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಾದ್ದು, ಎಷ್ಟು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಸ್ರವೋಮೋಟೋ ವಿಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಇದು ನಾಮಾಕವಸ್ಥೆ, ಇದು ಆಲಂಕಾರಿಕ್ಕೋಸರ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಆಥಾರಿಟಿಯಾದರೆ ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಫಾಯಿದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಆತಂಕ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅವರು, ಅವರಿಗೆ ಶರಣಾಗತಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

3.50 ಪಿ.ಎಂ.

ಈ ಅಥಾರಿಟಿಗಳು ಏನಿವೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗ್ಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡಿ, ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲವಾ? ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿ ಇದೆಯಾ? ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ಸ್ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇದನ್ನು ಏಕೆ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೆ,

ಅವರು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನು ಜನರಲ್ ಕೋಸರ್ಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ, ಪದವಿಗಳಾದ ಬಿ.ಎ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ, ಬಿ.ಕಾಂ, ಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಆರ್.ಸಿ.ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ, ಘೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ಮತಕ್ಷೇತ್ರದ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಕಾಸ್ಟ್‌ನ ಹುಡುಗ, ಅವನು ಶೇಕಡಾ 49ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ, ಇವನಿಗೆ ನೀಟು ನಿಗದೇ ಹೋದರೆ, ಅವನು ಬಿ.ಕಾಂ, ಓದಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಏನು ಹೇಲುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಸಾರ್, ನೀವೇ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಕೊಠಡಿ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನೊಡಿ, ಅಲ್ಲಿರುವವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು, ಇವರು ಮಾಜಿ ಮೇಯರ್ ಶ್ರೀ ಜೆ. ಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಮಗಳು, ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಹೇಲಿದ ಮೇಲೆ, ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸದನದ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಎತ್ತಿರುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಶೇ.90, ಶೇ.92 ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ದತಿ ಏನು ಇದೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವಂತಹ fool-proof method ಅಲ್ಲ; ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟೋ, ಎರಡು ಪರ್ಸೆಮಟೋ, ಕಡಿಮೆ ಬಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ, ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಹಂತದಲ್ಲಿರುವಂಥವರಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗದೇ ಹೋದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನ ಏನು? ನಾವೇಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಏನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಯಿತು? ಅವನು ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅವನು ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾ ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾ ಅಥವಾ ಅವನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗೆ ಸೇರಬೇಕಾ? ಆ ರೀತಿ ಅವನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟರೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಬೇಕು, ನಾನು ಗೌವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿದವನು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲೂ, ಯಾವ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಸೀಟು ಸಿಗದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ನಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರುವವರು, ಈಗ ಅಲ್ಲೂ ಸೀಟು ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ತಿರುಗ–ಮುರುಗವಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲೂ ಸೀಟು ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಅವನು ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಅಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ, ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾವು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಯವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಹೀಗಾಗದಂತೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಿಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕೊಡಿ Percentage is not the criteria. If a boy or a girl is denied admission elsewhere in the State, Government colleges must be ready to received him or her. Welcome him. ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿ ನೀವು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಆಶ್ರಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂದು, ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ (ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಬಸವರಾಜುರವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೀಟು; ಅದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ನಾಣು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಂದರೂ ಅವರನ್ನು ಅಡ್‌ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಯೀಗ ಆರ್.ಸಿ.ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಕಾಮಡೇಶನ್ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ತಾವು ರೂಮ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಸ್ಟ್ರು ಎಲ್ಲಿ? ರೂಮ್ ಎಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೇಸ್ಟ್ರ್ ಇಲ್ಲ, ರೂಮ್ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿಗಳು ಇಲ್ಲ, ಸೋರುತ್ತಿದೆ, ತೂತು ಬಿದ್ದಿದೆ, ಇಲಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ, ದನದ ದೊಡ್ಡಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ? ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿದೆ, ಅದು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಉತ್ತಮವಾದಂತಹ ಶಾಲೆಯನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ತೋರಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಟೀಚರ್ ಬೇಕಲ್ಲಾ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು, ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಬೇಕು ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಕಾಮೆಡೇಶನ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಈ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ಏನೇ ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಅನ್ನು ರೆಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಆ ರೀತಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು, ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸರಿ ಮಾಡೋಣ, ಹೋದ ಸಾರಿ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ ಎಂದು ಲೆಕ್ಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ ನಾವು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಇವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್‌ಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ, ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಈ ಸಲರಿ ಏನಾದರು ಮಾಡಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಟೌನ್‌ಗಳೇ ಬೇಕು, ಸಿಟಿಗಳೇ ಬೇಕು, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದರೂ ರೆಕ್ರೂಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕು, ಇದು ಆಗಿಲ್ಲ, ಈ ಎಕನಾಮಿಕ ಮೆಷರ್ಸ್ ಎಂದು 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೆಕ್ರೂಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಮಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ, ಈ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆ, ಪ್ರೈಮರಿ, ಸೆಕೆಂಡರಿ, ಮತ್ತು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ನಡೆಸೋಣ, ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು

ಇದಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿವೇಶನದ ನಂತರ ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷನ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆಸೋಣ ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಗಿದೆ, ಇದರ ಗುಣಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿದೆ; ನಮ್ಮ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟವಿಲ್ಲ, ಇವರು ಏಕೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶಾಸಕರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದುದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿ ಮಾಡೋಣ, ಇನ್ನು ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಸಾರಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಬರ್ಧವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ರವರಿಗೊ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದಂತಹ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ, ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ನರೇಂದ್ರಬಾಬುರಬರು ಹೇಲಿರುವಂತಹ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಡಿಟಿಂಗ್ಸ್ ಸೆಲ್ ಎಂದು ಇದೆಯೆಂತೆ; ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ಪೀಡ್ ಆಫ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ನಾನು ನಮ್ಮ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಗೂ ನೀವು ಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟು ವಂತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ, ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತೆ ತಾವು ಮಾನಿಟರ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯಗಿದೆ, ಇದು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ, ಪ್ರೈಮೆರಿನಿರ್ದೇಶಕರು, ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಪಿಯು.ಸಿ. ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಇವರು ಬರೀ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೊನೆಪಕ್ಷ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಲವವಾದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಿ, ಇರುವಂತಹ ನ್ಯೂನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ, ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಗಿದೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಆರ್. ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಜೊತೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇಡೀ ದಿವಸ ಶನಿವಾರ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳೋಣ, ಈ ಸದನದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಡೊನೇಶನ್, ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸೋಣ, ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಟಿ.ಎ, ಡಿ.ಎ, ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಬಹಳ ಡಿಟೈಲ್ ಆಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ, ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾದಂತಹ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಮಾನ್ಯ ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್‌ರವರು, ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಡೀ ಒಂದು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈಗ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸೋಣ, ನಿಯಮ 69ರ ಅಟಿಯಲ್ಲಿ ನೇಕಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಎಂ. ಕಾರಜೋಳ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್‌ರವರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದ ಎಂ. ಕಾರಜೋಳ ರವರು ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ನಿಯಮ 69ರ ಮೇರೆಗೆ ಚರ್ಚೆ

ವಿಷಯ : ಸುಮಾರು 40,000 ಕೈಮಗ್ಗ ನೇಕಾರರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಕಷ್ಟಗೊಳಗಾಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು "ವಿದ್ಯಾ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ ಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ

†ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಎಂ. ಕಾರಜೋಳ (ಮುಧೋಳ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ನೇಕಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ತಾವು ನಿಯಮ 69ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾರ ಮುಂದಿಡುವುದು? ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸು ಮಂತ್ರಿಯವರು ಇಲ್ಲ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲ, ಕೆ.ಹೆಚ್.ಡಿ.ಸಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲ, ಟೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಲಿ, ನಾವು ಮಾನ್ಯ ಮಂಸ್ತ್ರಿಯವರನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಎಂ. ಕಾರಜೋಳ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದು ಸಣ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ, ದಯಮಾಡಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕು. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಸದನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೊಡೋಣ. ದಯಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಪುರಾಣ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕುಳಿತು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ;

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಕರೆಸುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ದಯಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕರೆಕ್ಟ್. ಏನಾದರೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಸಚಿವರು ಇದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಅವರ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಿ. ಅವರನ್ನು ಕರೆಸೋಣ. ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರೇ, ಹಿರಿಯ ಸಚಿವರಾದಂಥ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆಯವರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವಿಪ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಚರ್ಚೆ ಆರಂಭವಾಗಲಿ, ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಖರ್ಗೆಯವರು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿ.